

20 mill. kr., hvilket betyder at det allerede opførte statslånsbyggeri vil medføre *rentesubventioner på ca. 130 mill. kr. om året.*

Hver ny årgang statslånsbyggeri vil efter de gældende regler forøge statens udgifter til rentenedsættelse med ca. 16 mill. kr. årlig, og med den forøgelse af statstilskuddene, der bliver følgen af nedbringelsen af nybyggeriets leje til 1950-niveaue, vil udgiften stige med godt 10 mill. kr. til *ca. 26 mill. kr. om året.* Også på dette område vil imidlertid et pris- eller rentefald kunne nedsætte udgiften for fremtidigt bevilgede lån, ligesom den omstændighed, at driftstilskud kun fuldt ud ydes til lejligheder, hvis areal er fra 60—85 m², vil medføre visse begrænsninger i udgifterne.

Endelig skal anføres, at udgifterne til *huslejetilskud*, der i finansåret 1952—53 udgjorde ca. 7½ mill. kr. til familier med børn og ca. 9 mill. kr. til alders- og invaliderentemodtagere, efter den gældende lovs regler må påregnes at ville vokse med ca. 3 mill. kr. årligt. Af disse udgifter bærer staten og kommunen hver halvdelen.

Efter forslaget vil udgifterne til huslejetilskud til familier med børn formentlig udvise mindre stigning end efter den gældende lov som følge af nedbringelsen af det almindelige lejeniveau til niveau 1950.

Ganske vist vil huslejetilskuddene for meget børnerige familier, der bebor store lejligheder, stige stærkt, men det antal familier, der omfattes af disse regler, er meget ringe.

Med hensyn til *alders- og invaliderentemodtagere* vil det forhold, at huslejetilskud til disse befolkningsgrupper i det væsentlige kun tilkommer dem, for så vidt de har bolig i almennyttigt byggeri, hvis opførelse er påbegyndt efter 1. juli 1951, og at denne befolkningsgruppe i årene fremover vil vokse stærkt, medføre en kraftig stigning i udgifterne.

Da alders- og invaliderentemodtagere som hovedregel vil bebo lejligheder, der ikke er større end 50 m², vil almindeligt driftstilskud kun blive ydet med et nedsat beløb, og da den leje, som alders- og invaliderentemodtagere skal betale, ligger fast, vil en del af de udgifter, der hidtil har været konteret som rentesubventioner, efter forslaget blive posteret som huslejetilskud.

Lovforslaget underkastedes i folketinget en meget indgående 1. behandling, under hvilken der blev givet udtryk for forhandlingsvillighed fra alle sider, men samtidig af flertallet af ordførere — i større eller mindre udstrækning — gjort indvendinger mod såvel principper som enkeltheder i lovforslaget.

Det udvalg, som fik sagen til behandling, nåede ikke til ende med sit arbejde inden folketingsårets slutning, hvilket man i betragtning af opgavens omfang heller ikke havde regnet med muligheden af.